

SOCIETAT 12 març 2026 2.00 h

Sobreviure a una guerra amb luxe

- Els búnquers construïts per una empresa de Caldes de Malavella, Bunker Zona, ofereixen seguretat i luxe, i han augmentat la demanda un 50% en les darreres setmanes

Filtradora NRBQ en un menjador de búnquer ■ T. CASTR

THELMA CASTRO

Sobreviure a la guerra també té un preu, i no és per a totes les butxaques. Els rics estan començant a construir búnquers als seus jardins per sobreviure a una hipotètica –
últimament, no tan hipotètica– guerra.

**Una màquina
essencial per
a un búnquer
és una
filtradora
d'aire
d'agents
químics**

Una empresa de Caldes de Malavella, Bunker Zona, és pionera a tot l'Estat espanyol en aquest tipus de construccions. La seva demanda ha crescut un 50% en les últimes setmanes, arran de la declaració de guerra a l'Iran, tal com explica el propietari de l'empresa. A més a més, té llista d'espera de fins a 12 mesos. Una barbaritat.

Un búnquer fet per ells no és un “garatge” amb vàter, sinó que està preparat al 100% per viure-hi anys sense haver-ne de sortir. Els búnquers es fan a mida i a demanda del client, no en fan cap d'igual ni en “cadena”. Això sí, tots tenen en comú una màquina essencial per a aquest tipus de conflictes bèl·lics: una màquina de filtració de l'aire NRBQ (agents nuclears, radiològics, biològics i químics). És a dir, ofereix protecció contra les bombes modernes que hi puguin caure a prop. A més a més, també disposen d'una vàlvula de sobrepressió, que evita que es noti gens ni mica la possible onada expansiva d'una bomba dins del búnquer. Això sí, amb un soroll com d'una campana t'avisa que ha caigut a prop.

Entrar en una d'aquestes "habitacions del pànic" és com entrar dins una pel·lícula. Tot allò que es pot veure en qualsevol film bèl·lic existeix, i impressiona. Tot i el luxe que poden arribar a tenir –han construït búnquers amb pista de bitlles incorporada, per exemple– tampoc són aptes per a totes les sensibilitats. No tothom es veuria amb cor de passar anys sota terra, però també hi ha un sistema de càmeres a l'exterior per poder veure en temps real tot el que passa. També van equipats amb telèfons satèl·lit i un aparell de ràdio per buscar senyals de vida a l'exterior.

Com no podia ser d'una altra manera, la porta és cuirassada, encofrada amb formigó i disposa d'una sortida d'emergència semblant a una escotilla d'un submarí.

A més a més, la discreció és total: treballen amb el mínim personal possible i, en cas de necessitar mà d'obra externa, els fan signar uns contractes de confidencialitat. A l'hora de transportar el búnquer cap al lloc de destí, també ho fan de nit per passar desapercebuts. Sembla ficció, però és real i s'està fent a Caldes de Malavella per repartir-ho per tot l'Estat espanyol.

El comprador d'aquestes construccions és gent jove, de 30-40 anys, amb molts diners, ja que el més econòmic és de 140.000 euros. Això sí, amb totes les comoditats i necessitats bàsiques cobertes: menjar en barretes que caduquen d'aquí a 20 anys,

mesuradors de radiació, dipòsit per a l'aigua i llum assegurada. Per sobreviure també hi ha classes.

**THELMA
CASTRO**

ALTRES
ARTICLES
DE
L'AUTOR

**Un
recorregut
pel nou
Trueta**

**La
mutilació
ni és
cultura,
ni és
religió**

MÉS ARTICLES